

Breu crònica parcial del sopar literari amb Simona Skrabec

El 24 de juny de 2019 ens va visitar **Simona Skrabec**, una escriptora genial. En Carles Ferrer, de Biblioteques de l'Hospitalet, la va definir com "un descobriment per molts de vosaltres" tenint en compte que poques persones del públic al començar l'acte, havien reconegut que la coneixien prèviament al sopar literari.

Va destacar-ne el seu darrer llibre. "És un llibre deliciós" deia Ferrer, mentrestant Skrabec somreia. "Gustavo Muñoz, que és valencià, diu que se l'estimen molt per València a la Simona, me'n va parlar molt bé".

N'Amadeu Prat, president de l'entitat, va continuar les presentacions, agraint a la Núria Vila, a tota la gent de Biblioteques de l'Hospitalet, la feina que fan per muntar aquests actes conjuntament amb L'H Espai de Debat. "Això no ho fa ningú més a l'Hospitalet". **L'Espai de Lletres**, doncs, és únic a l'Hospitalet.

Després de les presentacions, es va dur a terme el sopar pròpiament dit.

A continuació, va tornar a agafar la paraula en Carles per recordar l'extens currículum professional de la convidada. "És membre amb càrrec del PEN català, del PEN Internacional, és una gran escriptora, una gran traductora, (...) al suplement que dirigeix Jordi Nopka (també convidat fa uns anys a un Espai de Lletres), ARA Llibres, hi fa ressenyes, (...) recomano l'entrevista a L'AVENÇ del març del 2019 on es recull la seva trajectòria professional i el que pensa." Després començar a repassar el coneixement concret de llengües: "Va néixer a Lubiana, per tant, parla eslovè, servi croat -on va descobrir les diferències culturals i lingüístiques de forma profunda, parla català perquè viu al nostre país, parla anglès perquè el va aprendre a la Universitat on va conèixer la parella que li va trastocar tot, castellà -tot i que reconeix que "em va costar distingir-lo del català i quan ho vaig aconseguir vaig aprendre el francès"... i es va aturar per demanar-li que ens dictés un conte, un poema, en la seva llengua materna "per gaudir-la". Skrabec se sap de memòria un poema romàntic i descregut en eslovè que rep molts aplaudiments, al acabar reconeix que "es tracta", sent del 1848 no és gaire estrany, "d'un poema masculista". Skrabec va recordar que "no tenim universitat en eslovè" i que va conèixer el món soviètic "perquè em semblava exòtic". "La meua filla va néixer a Can Ruti i va fer un ERASMUS on va aprendre l'eslovè ja que anava a Lubaina amb ella i no en sabia res".

Tot plegat, tots els viatges i llengües han estat una constant "adaptació a l'entorn" -com diu l'autora convidada al sopar literari, quelcom que la fa una escriptora molt interessant.

Joan Gil, tècnic L'H Espai de Debat
04/12/2019
lhespaidebat.com
espaidebat@gmail.com